

Chuyện Một Gia Đình

Ông Dương vừa nút cặp vú tròn lẳn vừa lòn tay cởi nốt chiếc quần lót trên người Thanh. Con bé 16 tuổi nằm trên người chịu đựng, đúng ra cũng không phải là nằm mà là nửa nằm nửa ngồi trên bậc cầu thang. Nó không phản đối mà cũng chẳng hưởng ứng. Đây đâu phải là lần đầu tiên, nó biết có chống đối cũng vô ích mà thôi, sẽ chẳng có ai ủng hộ nó trong căn nhà này và nếu có bỏ nơi này mà đi thì nó cũng chẳng biết phải đi đâu và rồi sẽ làm gì mà sống.

Thanh giúp việc cho ông bà Dương từ bé, nó còn nhớ lần đầu tiên bước vào căn nhà này, nó còn thấp hơn cái tay vịn cầu thang mà giờ đây nó đang bám vào để giữ cho thân thể mình không bị trượt theo từng cái nấc của lão già chết tiệt. Thanh vẫn thường gọi ông Dương như vậy và luôn luôn cầu trời cho lão đứt bóng sớm. Nhưng có lẽ ông ta sẽ sống dai lắm. Sắp bước sang tuổi 60, chính xác là 58 tuổi, mà ông Dương vẫn còn sung sức lắm. "Sung sức" ở đây là trong các cuộc giao hoan chứ cơ thể của ông thì đã bắt đầu nhão nhoét ra rồi. Ông đã phải dùng đủ loại thuốc Tây, Tàu rồi nào là rượu rần, rượu bổ.. nói chung là tất cả những gì mà ông nghe người ta nói đến để giữ lại cho mình cái khả năng phát huy thú vui xác thịt cho lứa tuổi xế chiều. Ở cái tuổi đó mà ông Dương đủ sức lực để đè con bé người làm ra bất cứ chỗ nào, bất cứ lúc nào mà ông cảm thấy hứng tình thì cũng đủ biết ông thuộc loại có hạng. Lần đầu tiên ông làm tình với Thanh cách đây đã hơn 1 năm. Nói đúng ra là ông đã cưỡng hiếp nó. Thanh còn nhớ mãi cái lần đó, lúc đó nó mới 15 tuổi, thân hình đang bắt đầu phát triển thành thiếu nữ nhưng do thói quen thoải mái nó chẳng bao giờ mặc áo lót cho bộ ngực đang nảy nở từng ngày. Thế rồi đến một hôm khi nó nhận ra ánh mắt khác thường của ông Dương nhìn sâu vào trong cổ áo nó thì cũng chính là lúc lão già đê tiện cướp đi đời con gái trong trắng của Thanh. Hôm đó cả nhà đều đi vắng, chỉ có Thanh và ông Dương ở nhà, trở trêu thay hoàn cảnh đó lại rất thường xảy ra trong căn nhà này. Ông Dương đã đè ngửa Thanh ra ngay trên sàn nhà lạnh ngắt. Lão ta xé toạc áo ngoài của Thanh rồi dùng tay bóp mạnh cặp vú vừa mới phát triển tròn đều. Thanh chống cự lại thì lãnh ngay hai cái tát tai nảy lửa. Mắt con bé hoa lên, tai nó ù đặc không còn nghe thấy gì, nó chỉ biết đưa tay đẩy người lão già ra một cách yếu ớt.

- Con xin ông.. tha.. cho con. Thanh nói trong tiếng nấc hoà lẫn với nước mắt.

Nhưng hình như ông Dương chẳng mảy may quan tâm đến những lời van xin đó. Con dục vọng trong người ông ta dâng lên cao độ khi tẩm thân trắng nõn trinh nguyên của con bé bày ra trước mắt. Ông Dương đè hết thân người mình lên người con bé rồi luồn tay xuống dưới nắm lấy lưng quần của Thanh tuột xuống ngang đùi. Đoạn ông co chân lên, ghé ngón cái vào chỗ lưng quần rồi kéo thẳng xuống lôi tuột cái quần dài khỏi người Thanh. Sàn gạch lạnh ngắt bất ngờ áp vào mông làm con bé hoảng sợ thực sự, nó vùng vẫy mạnh hơn, tay quơ túi bụi và cố khép kín hai chân lại trong cơn tuyệt vọng. Tất cả mọi cố gắng của con bé đều vô ích. Với sức nặng cơ thể mình, ông Dương đã đè cứng con bé dưới đất, một tay banh một bên đùi của Thanh ra làm cho phần dưới

người của lão lọt vào giữa háng con bé. Thanh cảm thấy được dương vật của ông Dương cạ vào háng mình, nó cứng và nóng hồi cứ cọ qua cọ lại làm con bé phát hoảng lên. Rồi lão vén một bên ống quần đùi rộng thùng thình lên. Dương vật của lão lòi ra, nó đen nhẻm, dài ngoằng và cong lên trông thật khủng khiếp. Thanh khóc nức lên khi ông Dương kéo đáy quần lót của nó qua một bên và nhét dương vật khủng khiếp của lão vào âm đạo nó. Một cảm giác đau buốt chạy suốt dọc theo sống lưng Thanh, nó chỉ biết òa khóc. Nó hiểu sự trinh nguyên của nó đã không còn. Rồi ông Dương nấc tiếp một cái nữa, cảm giác đau buốt lại dâng lên. Con bé tội nghiệp phải gồng người lên chịu đựng từng cái nhấp của lão già. Trong khi đó lão không ngừng liếm lên cổ, lên ngực Thanh như muốn nếm xem da thịt của một cô bé trinh trắng có gì đặc biệt không vậy. Về phần Thanh thì nó thấy tởm lợm mỗi lần lưỡi lão già chạm vào người nó. Ông Dương nhấp ngày càng nhanh rồi đột nhiên lão cong người lên nấc mạnh mấy cái. Thanh cắn răng chịu đựng khi những dòng tinh nóng hồi bắn liên tiếp vào sâu trong tử cung nó. Con bé đau đớn vì vết thương thể xác và tinh thần quá lớn nó chỉ biết tấm tức khóc. Ông Dương xuất tinh xong thì nằm gục lên người Thanh. Con bé đẩy mạnh lão già già ra rồi nhặt cái quần dưới và chạy ngay vào buồng tắm. Nó xả nước tắm rửa kỳ cọ liên tục trong cơn hoảng loạn. Nó cứ ước gì tất cả chuyện vừa xảy ra chỉ là một giấc mơ. Nhưng không sự thật phũ phàng là nó vẫn đang tỉnh. Khi nó ra khỏi buồng tắm thì ông Dương đang đứng chờ nó. Ông Dương đưa cho nó mấy viên thuốc màu hồng và bảo nó uống ngay đi nếu không sẽ bị mang thai. Nó uống một cách miễn cưỡng mà dĩ nhiên nó cũng không dại gì mà từ chối để rồi cái mầm mống bệnh hoạn phát sinh trong người nó thì không biết nó sẽ sống như thế nào. Thật ra nó muốn ném mấy viên thuốc vào mặt lão già bỉ ổi, hay lợm cái gì đó đập vào đầu lão cho lão chết đi thì nó mới hả giận. Nhưng sự thật là nó sợ, nó rất sợ khi bị ném ra khỏi nhà này rồi thì nó sẽ không biết phải đi đâu, làm gì. Đất Saigon này quá lớn và quá phức tạp cho một con bé nhà quê như nó. Từ nhỏ đến lớn nó không hề được ông bà chủ cho tiếp xúc với thế giới bên ngoài. Đã ở đây gần 10 năm nhưng thực sự những người hàng xóm chung quanh nó còn biết không hết chứ đừng nói đến các mối quan hệ xã hội khác. Thanh tự nhủ nó sẽ cố quên chuyện đó đi, nó cố cư xử với mọi người trong nhà như chẳng có gì xảy ra cả. Nó không muốn làm lớn chuyện, nó muốn được yên thân. Thế nhưng cuộc sống không không đơn giản như nó nghĩ. Nhất là đối với những cơn dục vọng điên cuồng của con người. Khi cơn ham muốn tới thì người ta có thể làm tất cả để thỏa mãn. Và nó đã bị ông Dương hãm hiếp một lần nữa, chỉ hai ngày sau đó...

Hết

Paris